

Jsem obyčejnej člověk, stejně jako ty
Žiju nověj život, těžím pěkný trampoty
To co bylo, bylo, proč se k tomu vracet?
Stejných jako já, nás bylo tisíce
Kolečka ve stroji, nic neřešice
Z toho co jsem dělal musím občas zvracet

Otázka, morální moudro, smysl pro povinnost
Válka je válka, rozkaz určuje činnost
Časem pravda, překročil jsem všechny možný meze
Mučil, pálil, zabíjel dle rasový teze
Kdo nám dává právo o životě rozhodovat?
Kdo nám říká co je správný, jak se máme chovat?
Člověk jako zvíře zabalený do lidskosti
Jsme jenom maso, krev a taky kosti

Po válce pak nová doba, nová identita
Většinou jsme v klidu, jenom někdo z nás to schytá
Má největší krypt už není mezi námi
Svědomí mám čistý, byl jsem jen kolečko stroje
Rozkaz někdo dal, já nebyl kdo rozhoduje
Komory, popravy nebyli moje plány
A teď mi dokaž, že by ses tak nechoval i ty!